

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอเชิญรับชม LIVE ถ่ายทอดสด OEC Forum 2022 ครั้งที่ 3

เรื่อง “การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเรียนแค่ไหน”

ถ่ายทอดสดทาง Facebook และ Youtube “สภาวะการศึกษาไทย สกศ.”

โดย Facebook “OEC News สภาการศึกษา” ร่วมแชร์การ LIVE

ในวันอังคารที่ 5 กรกฎาคม 2565 เวลา 13.00 - 16.00 น.

กำหนดการสำคัญ ดังนี้

- เวลา 13.00 น. - กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ของการประชุม
 - โดย ดร. ภูมิพัธ เรืองแหล่ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการศึกษา
- เวลา 13.10 น. - เปิดการประชุม
 - โดย ดร. อรรถพล สังขวาสี เลขาธิการสภาการศึกษา
- เวลา 13.20 น. - กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุม
 - โดย Mrs. Séverine Leonardi รองผู้แทนองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย
- เวลา 13.30 น. - สรุปภาพรวมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย
 - โดย ดร. ชยพร กระต่ายทอง ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
- เวลา 14.00 น. - การบรรยายพิเศษ เรื่อง "What is the Basic Education for the Disruptive World?"
 - โดย Dr.Valerie Hannon - Senior Adviser องค์การเพื่อความร่วมมือ
และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (#OECD)
- เวลา 14.40 น. - แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 - โดย ดร. อรรถพล สังขวาสี เลขาธิการสภาการศึกษา และ
 - ดร. ชยพร กระต่ายทอง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

- เวลา 15.00 น. - การเสวนา เรื่อง "การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเรียนแค่ไหน"
 - 1) ดร. ชัยยศ อิ่มสุวรรณ์ - อดีตรองเลขาธิการสภาการศึกษา
 - 2) นางสาวโยโกะ เทรุยา - ผู้แทนบริษัท สตาร์ฟิชเอ็ดดูเคชั่น โซเชียล เอ็นเทอไพรส์ จำกัด
 - 3) นายทพันธุ์ ฐิติรัตน์สกุล - นักวิจัย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
 - 4) นายณชพล จิ่งสำราญ - นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ดำเนินรายการ โดย นายวีระพงษ์ อุ้งเจริญ - ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์สภาพการณ์การศึกษา

ติดตามชมการถ่ายทอดสดย้อนหลังได้ที่ >>>

<https://www.facebook.com/105677302013293/videos/694671158293255>

ดาวน์โหลดเอกสารการสัมภาษณ์ได้ที่ >>>

<https://drive.google.com/drive/folders/1KRjVHeubpS2Lu5m9BkxgL5mnlQTI6Hq>

การศึกษาขั้นพื้นฐานควรเรียนแค่ไหน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับประเด็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและความสำเร็จในการจัดการศึกษา ภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21 พร้อมทั้งศึกษาวิเคราะห์ประมวลผล และติดตามความเคลื่อนไหวทางศึกษาที่กระทบต่อการจัดการศึกษา และนำข้อมูลมาใช้ในการทำรายงานสภาวะการณ์การศึกษาไทย รวมถึงระดมความคิดเห็นในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการสร้างนวัตกรรมการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันตามความต้องการจำเป็น และตอบโจทย์ภาคผู้ใช้แรงงาน

ดร.ภูมิพัทธ์ เรืองแท้ กล่าวรายงานการประชุม สรุปใจความว่า

ปัจจุบันโลกมีความเปลี่ยนแปลง สังคมให้การยอมรับในความสามารถมากกว่าวุฒิการศึกษา ความสำเร็จของบุคคลวัดด้วยความสามารถ การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การเรียนรู้ทักษะการใช้ชีวิตมีความจำเป็นมากกว่าการเรียนในห้องเรียนหรือตำรา โลกและสังคมที่ปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ใช้ในปัจจุบันยังคงสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานได้หรือไม่ การศึกษาภาคบังคับยังคงมีความจำเป็นหรือไม่ แนวทางการจัดการศึกษาควรเป็นในรูปแบบใด แนวทางการจัดการศึกษาควรเป็นในรูปแบบใด สารเนื้อหาการเรียนรู้แต่ละระดับชั้นควรเป็นในทิศทางใด เพื่อให้ได้คำตอบในการพัฒนาการศึกษาให้เท่าทันต่อสังคมที่ปรับเปลี่ยนไป

การจัดการประชุมเชิงวิชาการ เรื่อง “การศึกษาขั้นพื้นฐานควรเรียนแค่ไหน” เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการสร้างความรู้ความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ระดมความเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสภาวะปัจจุบันและเป้าหมายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในอนาคต และมีตัวอย่างการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในอนาคตต่อไป

Mrs. Séverine Leonardi กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุม สรุปใจความว่า

การมาเข้าร่วมประชุมวันนี้เป็นการประชุม เพื่อที่จะมาช่วยกันแก้ปัญหาหรือความท้าทายต่าง ๆ ที่เราประสบอยู่ตอนนี้ เราจะเสนอแนะนโยบายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ที่จะสามารถตอบโจทย์ความท้าทายต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาในอนาคต โดยเฉพาะในปัจจุบันโลกต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนและเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้าได้บ่อยครั้งขึ้น จนถูกเรียกว่าเป็นยุค **VUCA World** หรือ**โลกแห่งความผันผวน** โดย VUCA ย่อมาจาก **Volatility** ความผันผวน หรือสภาวะแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว **Uncertainty** ความไม่แน่นอนหรือเหตุการณ์ที่คาดการณ์ได้ยาก **Complexity** ความซับซ้อน และ **Ambiguity** ความคลุมเครือและขาดความชัดเจน ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหากันสภาวะการดินฟ้าอากาศ เรื่องโรคระบาด ซึ่งเป็นความท้าทายที่กระทบต่อทุกเพศทุกวัย ทุกภาคส่วนของประเทศ เพื่อที่เราจะมาปกป้องเด็กในอนาคตด้วยการเสริมภูมิทางการศึกษา UNICEF ประเทศไทย พร้อมสนับสนุนการศึกษาในด้านต่าง ๆ ของประเทศไทย

ให้เราเปิดใจฟังเสียงของเด็ก ๆ เพราะเด็กจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ให้โอกาสเด็กได้ออกแบบการศึกษาไปพร้อมกับเรา

ดร.ชยพร กระต่ายทอง สรุปภาพรวมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 นั้นจะเห็นว่าเรื่องของ VUCA WORLD เป็นเรื่องของความผันผวน ความไม่แน่นอน ความคลุมเครือ ความซับซ้อนที่เข้ามา เพราะว่าสังคมยุคโลกาภิวัตน์เป็นโลกไร้พรมแดน ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะในสื่อสังคมออนไลน์มีมากมาย เมื่อได้รับเข้ามาแล้วต้องวิเคราะห์เพราะว่าข้อมูลในส่วนนี้ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องช่วยกันจัดการศึกษา เพื่อให้เด็กได้รับข้อมูลถูกต้อง ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. เรื่องของปัญญาประดิษฐ์หรือ AI ที่เข้ามามากมายตอนนี้เป็นสิ่งสำคัญเรื่องของ AI ที่จะเข้ามาแทนที่การทำงานของมนุษย์ ซึ่งสิ่งสำคัญนั้นคือการพัฒนาทรัพยากรคนอย่างไรที่ให้เรา เป็นผู้กำหนดหรือว่าเป็นคนที่พัฒนา AI
2. ชีวิตวิถีใหม่ (NEW NORMAL) เราต้องดูแลตัวเองต้องปรับตัว
3. สังคมสูงวัยก็เช่นเดียวกันนี้ก็มีแต่สังคมสูงวัยมากขึ้น
4. สภาพสังคมการเมืองเศรษฐกิจ
5. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด

สิ่งสำคัญที่ช่วยได้คือเรื่องการยกระดับคุณภาพการศึกษา เพราะหัวใจสำคัญคือการศึกษาจะช่วยพัฒนาทรัพยากรคน พัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะที่จำเป็นสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และสิ่งสำคัญเราต้องสร้างโอกาสในการเข้าถึงอาชีพรูปแบบใหม่ ๆ และเห็นว่าอาชีพแบบเดิมก็กำลังจะหายไป และก็มีอาชีพใหม่เข้ามาทดแทนมากขึ้น เช่น อาชีพ Youtuber ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนก็คาดไม่ถึงว่าจะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ที่ดีมาก

การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ในเรื่องของความรู้ที่เป็นความรู้พื้นฐาน เรื่องของสมรรถนะและคุณลักษณะที่จำเป็น การรู้เรื่องการอ่าน การคำนวณ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เรื่องการเงิน เรื่องการประกอบการ เรื่องของสังคมวัฒนธรรม ความเป็นพลเมือง ยังเป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานในการพัฒนา และเพิ่มเติมเรื่องของสมรรถนะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และความร่วมมือในการทำงาน ถือเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นประการหนึ่งที่เรายังคงต้องสอน แต่หัวใจอย่างหนึ่งคือการทำอย่างไรให้ผู้เรียนของเรานั้นหรือตัวเราเองก็ตาม **ต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้ตลอดชีวิต** การเข้าเรียนในระบบการศึกษานั้นอาจจะไม่จำเป็น แต่การเรียนรู้นอกห้องเรียน หรือการเรียนรู้จากโลกในชีวิตจริง นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เข้ามากระทบตัวเรามากขึ้น ดังนั้นการเรียนรู้เกิดได้ทุกที่ทุกเวลา **ที่สำคัญเราจะจัดการการศึกษาอย่างไร**

เรื่องส่งเสริมการจัดการศึกษาให้กับประเทศไทย ในเรื่องของการพัฒนาสมรรถนะนั้นต้องประกอบไปด้วย ความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม เราจะต้องนำทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม มาผสมผสานกัน หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน ในการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ จนกระทั่งเกิดเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ว่าเด็กของเรามีสมรรถนะแล้ว โดยแสดงพฤติกรรมที่ชัดเจนเป็นการกระทำที่ออกมา ซึ่งสิ่งที่เรียนรู้ในห้องเรียนนั้น บางอย่างแค่ความรู้ บางอย่างเป็นการพัฒนาทักษะ บางอย่างเน้นเรื่องของคุณธรรม เรื่องของเจตคติ ค่านิยม แต่เด็กจะต้องนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง โดยปรับใช้กับสถานการณ์ในปัจจุบันทำให้เกิดเป็นการเรียนรู้ในแต่ละวัน ไปจนตลอดชีวิต

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 รูปแบบของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) กำหนดคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ดังนี้

- เป็นผู้เรียนรู้
- ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม
- เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

กำหนดให้ผู้พัฒนาหลักสูตรทุกประเภท ทุกระดับการศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรการศึกษาของตนเอง หรือทบทวน เพิ่มเติม แก้ไข ปรับปรุงในส่วนการศึกษาของตนเอง สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้

สอดคล้องกับ DOE ของชาติที่กำหนดไว้ ทำอย่างไรให้เด็กไทยเป็นผู้เรียนรู้ เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของชาติ

เมื่อพูดถึงการยับยั้งการเติบโต โลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง มีความหมายว่าอย่างไร

1. Planetary / Global ซึ่งเยาวชนรุ่นใหม่ต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ได้ พร้อมทั้งอยู่ภายใต้ภาวะที่จำกัดในจุดประสงค์ของการเรียนรู้
2. Societal ระดับสังคม จะสร้างสังคมยังงใ้ยับยั้งได้ ให้เติบโตได้ เพราะเราเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม เกิดความเท่าเทียม ความสงบ ในสังคมได้
3. interpersonal การอยู่ร่วมกันอย่างดีมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งการเรียนรู้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยการเรียนรู้เรื่องอารมณ์ เรื่องสังคม
4. เรียนรู้การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นเรื่องที่ต้องสอนในโรงเรียน การเป็นปัจเจกบุคคล เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ และมีความมั่นคงในทุก ๆ ด้าน

เมื่อพูดถึง 4 ระดับนี้ จะมีความเกี่ยวข้องกันในการพูดถึงเรื่องมนุษยนิยม

- มนุษยนิยม ไม่ได้พูดถึงแต่เพียงมนุษย์แต่เป็นธรรมชาติรอบตัวของมนุษย์ด้วย การดูแลสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว
- สามัญสำนึกที่ดี ผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่ใช่ประโยชน์ส่วนตน

การสร้างโรงเรียนต้นแบบในอนาคต ไม่ได้นึกถึงเฉพาะหลักสูตรเท่านั้น ยังคงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำนักเรียนมานั่งรวมตัวกันในโรงเรียน หรือจะให้มีการส่งเสริมการเรียนการสอนทางไกล (ไม่ต้องเดินทางไกลมาที่โรงเรียน) แต่ทุกคนเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน

หลักการการออกแบบการเรียนการสอน ให้นึกถึงคุณค่า ด้านปรัชญาหรือเนื้อหา และประสบการณ์เดิมบวกกับประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนรู้

ด้านคุณค่า

1. ผลักดันในเรื่องเป้าหมาย
2. เน้นเรื่องความเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมอัตลักษณ์ เป็นปัจเจกบุคคล
4. เน้นจุดเด่นของผู้เรียนที่แตกต่างกัน

5. ทุกอย่างต้องสอดคล้องกัน (ชุมชน สังคม ประเทศชาติ)

ประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน เปลี่ยนแปลงได้แต่การเปลี่ยนแปลงให้ตระหนักว่า ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์นั้นโดยตรงหรือไม่ ในการจัดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึง ดังนี้ มีการบูรณาความรู้ในแต่ละวิชา กันหรือไม่ ตลอดการเรียนรู้ในบทเรียนมีความเชื่อมโยงกันหรือไม่ (ประสบการณ์คือความร่วมมือ ไม่ใช่การแข่งขัน) ผู้สอนมีการเสริมแรงใหม่ สนับสนุนให้ทุกคนได้เรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันหรือไม่

ปรัชญา

โรงเรียนเน้นการเรียนรู้ มีการทำงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา

โรงเรียนมีความยืดหยุ่นหรือไม่ มีรูปแบบการสอนที่เอื้อต่อผู้เรียน และเอื้อต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีอย่างกว้างขวาง และมีความรับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยี

โรงเรียนที่เหมาะสมกับอนาคตมากที่สุด คือโรงเรียนที่มีความเชื่อมโยงในทุก ๆ ด้าน เป็นโลกที่ไร้พรมแดน

ทั้ง 3 ด้านนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างโรงเรียนแห่งอนาคต ซึ่งการศึกษาต้องเป็นเรื่องสาธารณะ ไม่ใช่แค่เรียนเพื่อให้เข้ามหาวิทยาลัยชื่อดัง ไม่ใช่การเรียนเพื่อให้เข้าสู่สังคมชั้นสูง

การเรียนการสอนนั้นไม่ใช่เน้นเนื้อหา หลักสูตร หรือจำนวนชั่วโมง แต่เน้นในเรื่องของสมรรถนะ ลงไปถึงวิชาชีพของผู้เรียน สร้างผู้เรียนให้เป็นผู้มีอาชีพตั้งแต่ในโรงเรียน

ตอบคำถาม โรงเรียนมีความจำเป็นไหมในอนาคต “ตอบคือ” โรงเรียนมีความจำเป็นมาก องค์กรโรงเรียนยังคงมีความสำคัญมาก แต่โรงเรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งในตอนนี้โรงเรียนหลาย ๆ โรงเรียนทั่วโลก กำลังเปลี่ยนแปลงไป

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นสะท้อนความเห็น โดย ดร.อรรถพล สังขวาสี

เลขาธิการสภาการศึกษา

สพฐ. และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษา อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน การปรับหลักสูตรใหม่ ซึ่งในปีนี้จะประเมิน ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ IMD และเขตเศรษฐกิจทั่วโลก จากทั้งหมด 63 เขตเศรษฐกิจของเราอยู่อันดับที่ 33 และเป็นข่าวดีนะครับที่ขยับจากอันดับที่ 56 มาอยู่ 3 อันดับคือมาอยู่ที่ประเภท 53 โดยท่านเลขาธิการฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้แถลงข่าวว่าเป็นข่าวดี แม้ว่าจะมีผลกระทบในช่วงโควิด 19 ที่ผ่านมาก็ตาม

IMD ก็คือ การวัดความสามารถในการแข่งขันในทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และโครงสร้างพื้นฐาน ใน 10 อันดับแรก จะเป็นประเทศที่มีขนาดเล็กที่ติดอันดับ ซึ่งอันดับ 1 คือ ประเทศเดนมาร์ก ซึ่งเป็นประเทศที่มีความโดดเด่นในด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ พร้อมทั้งเป็นเขตเศรษฐกิจที่มีความก้าวหน้าทางด้านดิจิทัลมากที่สุด

ในการเกริ่นนำนี้อยากที่จะแลกเปลี่ยนกับผู้เข้าร่วมฟังการประชุมในครั้งนี้ โดยในช่วงก่อนหน้าท่านวิทยากร **Dr. Valerie Hannon** ก็ได้บรรยายเรื่องการจัดการศึกษาในโลกที่ผันผวน ซึ่งการแข่งขันนั้นไม่ได้เกี่ยวกับภาคธุรกิจเท่านั้น แต่ภาคการศึกษานั้นก็เช่นเดียวกัน เราจะมองเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาของประเทศที่ได้อันดับโลกนั้น จะเห็นได้ว่าไม่ได้วัดผู้เรียนด้วยคะแนน O-NET หรือ NT แต่เป็นการวัดความสุขของผู้เรียน ประชาชนที่มีคุณภาพคือประชาชนที่มีความสุข เป็นต้น

ซึ่งในวันนี้เราจะก้าวเข้าสู่การปรับตัว และการปรับตัวในครั้งนี้เราจะก้าวทันหรือไม่ เวทีในวันนี้เป็นเวทีที่จะสะท้อนถึงสภาพการศึกษาไปยังนักการศึกษาทุกท่าน ไม่เพียงเช่นนั้นการจัดการศึกษานั้นจะสัมฤทธิ์ผลจะต้อง ประกอบไปด้วยภาคธุรกิจ ภาครัฐ ซึ่งจะต้องเข้ามาร่วมกันจัดการศึกษา เช่น ประเทศไทยมีธุรกิจอะไร และตลาดธุรกิจต้องการอะไร โรงเรียนก็จัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการตอบโจทย์ภาคธุรกิจ และภาครัฐสามารถสนับสนุนอะไรได้บ้าง อาจจะเป็นเรื่องของงบประมาณ หรือสถานที่ เป็นต้น

การเสวนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นสะท้อนความเห็น โดย ดร.ชยพร กระต่ายทอง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นสำคัญแค่ไหน แต่แท้ที่จริงแล้วหัวใจสำคัญคือในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ ต้องเรียนรู้อย่างมีความหมาย ต้องมีความสัมพันธ์กับสังคม ชุมชน ความสัมพันธ์กับสังคมโลก และสิ่งสำคัญที่สะท้อนว่าสภาพบริบทของโลกทุกวันนี้เราอยู่เฉยไม่ได้แล้ว เพราะฉะนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพโรงเรียนต้องพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของการศึกษา โดยเฉพาะในประเทศของเรานั้น คือในช่วงการระบาดของโควิด 19 ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาทางไกล (ออนไลน์) การจัดการศึกษาแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ขนาดเล็ก การประเมินแบบบูรณาการ เพื่อรวมตัวชีวิตในแต่ละวิชาในช่วงของโควิด 19 โดยเป็นการบูรณาการเรียนงาน ทำให้นักเรียนมีภาระงานที่น้อยลง และมีประสบการณ์ในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

ในการสัมมนาในวันนี้ถ้ามีการสะท้อนความคิดเห็น นำไปใช้ ส่งเสริมให้เกิดการจัดการเรียนรู้ จะยิ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานแต่ละหน่วยงานจะต้องมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ยิ่งจะทำให้มีคุณภาพมากและมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น

การเสวนา แลกเปลี่ยนความคิดสะท้อนความเห็น โดย Dr. Valerie Hannon

ณ ขณะนี้การจัดการศึกษาของประเทศไทยเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งหลังจากนี้แล้วอยากให้มีส่วนผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ยิ่งจะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะถ้าผู้ปกครองมีความเข้าใจแล้ว ก็ยิ่งจะส่งเสริมให้เด็กของเรามีการเติบโตในระดับปัจเจกบุคคล ระดับสังคม ระดับประเทศ และไปถึงระดับสากล ไม่ใช่แค่การเติบโตทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่เป็นความยั่งยืนของมนุษยชาติ และหลังจากนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะมีการลงฝึกปฏิบัติให้กับครูผู้สอน ผู้บริหาร ส่งเสริมให้มีศักยภาพ เพื่อให้มีการพัฒนาทั้งระบบจนทำให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งเน้นเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของการบูรณาการในทุก ๆ วิชา พร้อมทั้งเรื่องของเทคโนโลยี ถือเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา

การเสวนา เรื่อง “การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรเรียนแค่ไหน”

โดย

- 1) ดร.ชัยยศ อิ่มสุวรรณ์ – อธิการบดีสำนักงานการศึกษา
- 2) นางสาวโยโกะ เทรุยา – ผู้แทนบริษัท สตาร์ฟิชเอ็ดดูเคชั่น โซเชียล เอ็นเทอไพรส์ จำกัด
- 3) นายทัพวิชญ์ จิตรัตน์สกุล – นักวิจัย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
- 4) นายณชพล จิ่งสำราญ – นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประเด็นของการพูดคุยมี 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 VUCA WORLD การศึกษาขั้นพื้นฐานควรเรียนแค่ไหน และควรเรียนอย่างไร

ดร.ชัยยศ อิ่มสุวรรณ์ – อธิการบดีสำนักงานการศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานถ้าให้พูดให้ตรงไปตรงมาก็คือ “เราต้องเรียน” แต่สิ่งที่ต้องถูกคิดคือ คำว่าพื้นฐานนั้น เป็นพื้นฐานของตัวผู้เรียนหรือพื้นฐานของเศรษฐกิจบ้านเมือง

ความรู้ คือ การส่งต่อ เมื่อโลกมันเปลี่ยนไป สิ่งที่เราคิดว่าดีอยากถ่ายทอดนั้น บางทีก็อาจจะไม่ได้สำคัญต่อโลกในยุคที่เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ให้เราตระหนักเสมอว่าโลกมันเปลี่ยนไปแล้ว ขวนให้คิดว่า “การทำหลักสูตรขั้นพื้นฐาน มันไม่ใช่สูตรสำเร็จสำหรับทุกคน”

ทำไมเราไม่กลับไปทบทวนพื้นฐานของการศึกษา ว่าการศึกษาในแต่ละระดับว่าเราต้องการอะไร เช่น ประถมศึกษา เราต้องการเตรียมความพร้อมของเด็ก ในเรื่องของการสื่อสาร การอยู่ร่วมกันในสังคม มัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมคนให้เข้าสู่การประกอบอาชีพ หรือความชอบ และในส่วนของมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การเตรียมคนให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพที่ตนเองถนัด ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นรูปแบบเดียวกัน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เมื่อโลกเปลี่ยนไปการศึกษาก็ต้องเปลี่ยนไปเช่นกัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้น “ไม่ใช่การเปลี่ยนของเนื้อหา แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของสมรรถนะของการศึกษา” แต่เนื้อหาในบางเนื้อหายังคงต้องลงลึก เช่น เรื่องของภาษาต่าง ๆ แต่ในบางวิชาในช่วงวัยก็ไม่ต้องลงลึกมาก จะเห็นได้ว่าประเทศเพื่อนบ้านของ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นมีการบังคับเรียนวิชา เคมี-ฟิสิกส์ คำตอบที่ได้ก็คือเป็นพื้นฐานของการสร้างนวัตกรรม แต่ความโศกเศร้าของประเทศไทยในวิชา เคมี-ฟิสิกส์นั้น เป็นการสอนที่ยากมาก

เราควรหันกลับมาเปลี่ยนแปลงเนื้อหาการเรียนใหม่ ๆ และสมรรถนะการศึกษา เรานั้นมีเป้าหมายเหมือนกับประเทศอื่น ๆ แต่เป้าหมายเหล่านี้ไม่ได้กลับเข้าสู่ในหลักสูตร วิธีการสอนของครูยังคงเป็นแบบเดิม สอนตามหนังสือ คาบเรียนไม่พอเพราะยังสอนในหนังสือไม่เล่ม และการสอนของครูนั้น ก็ขึ้นอยู่กับหลักสูตร สถานศึกษาด้วยเช่นกัน **ต้องมีการออกแบบให้เด็กได้เรียนรู้ ไม่ใช่ออกแบบให้ครูสอน** ความท้าทายต่าง ๆ มันถามไถ่เราอย่างรวดเร็วมาก “การศึกษาต้องการมากกว่าเนื้อหา”

นางสาวโยโกะ เดรีย – ผู้แทนบริษัท สตาร์ฟิชเอ็ดดูเคชั่น โซเชียล เอนเทอไพรส์ จำกัด

ตอบไม่ได้ว่าควรเรียนแค่ไหน เรียนกี่ปี แต่พื้นฐานมีเพื่ออะไร พื้นฐานมีเพื่อพร้อมประกอบอาชีพใหม่ พื้นฐานเมื่อ 5 ปีที่แล้ว ยังคงเป็นพื้นฐานแบบเดิมใหม่ เพราะฉะนั้น ถ้าพื้นฐานใน 5 ปีที่แล้วต่างไปแล้ว ดังนั้น พื้นฐานการศึกษาต้องเปลี่ยนไปเช่นกัน พื้นฐานการศึกษานั้นสำคัญมาก คือ **ต้องอ่านออกเขียนได้ มีความเข้าใจในคณิตศาสตร์ เรียนรู้ที่จะทำงาน มีทักษะการคิด การทำงาน การแก้ปัญหา มีทักษะในเรื่องของการจัดการอารมณ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่ดี เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับโลกอนาคต** เด็กยุคนี้ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เพราะเมื่อนักเรียนที่เรียนอยู่ในระบบจนจบมหาวิทยาลัย ยังไม่สามารถตอบตนเองได้ว่าตนเองต้องการประกอบอาชีพอะไร แต่สังคมธุรกิจนั้นมีอาชีพใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น อาชีพขายของออนไลน์ อาชีพ Youtuber ซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่มีอยู่ในหนังสือเรียน ไม่ได้ถูกพูดถึงในหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียน

การจัดการศึกษาแบบใหม่นั้น เมื่อเด็กมีพื้นฐานในตอนต้นแล้ว สอนให้เขาใช้เทคโนโลยีในการค้นหาความรู้รอบที่มีอยู่ทั่วไปรอบ ๆ ตัวเขา ซึ่งในเด็กยุคใหม่นั้น เราต้องติดอาวุธทางการศึกษา คือเครื่องมือในการหาความรู้

อยากให้เด็กเป็น นวัตกรรม ต้องจัดการศึกษา โดยให้เด็กค้นพบตัวตนของตนเอง ค้นพบว่าชอบอะไร ค้นพบว่าอยากจะทำอะไร ลองผิด ลองถูก เจ็บปวดได้ก็ต้องลุกขึ้นใหม่ได้

การจัดการเรียนการสอนควรเป็นแบบ Active Learning เพื่อให้เขาได้ค้นพบว่าชุมชนของเขาต้องการอะไร เพื่อสร้างให้เขามีประโยชน์ มีคุณค่าต่อสังคม และเด็กก็จะเห็นถึงคุณค่าของการศึกษา

นายณชพล จิ่งสำราญ – นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อยู่กับการเรียนของ สพฐ. มาตลอด เพราะพ่อแม่เป็นข้าราชการ และได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงมาตลอด ไม่ว่าจะเป็น O-NET สังคมศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาของปีที่ 6 แต่ยกเลิกไปแล้ว และสิ่งที่เห็นการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วง 1 ปีการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ

กระทรวงศึกษาธิการกับครูสื่อสารกันไม่ถึง แต่สิ่งที่เด็กต้องการ คือการรู้จักตนเอง และการรู้ว่าตนเองอยากประกอบอาชีพอะไร ไม่มีการสอนถึงสถานการณ์จำลองที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริงเมื่อเข้าสู่สังคมจริง อยากให้มีการปรับเปลี่ยนในเรื่องของการศึกษาอย่างจริงจัง อยากให้มีการสอนให้มีการสัมผัสกับประสบการณ์ในสถานการณ์จริง ซึ่ง “ไม่รู้ว่าเรียนไปทำไม แต่รู้ว่าเรียนแล้วต้องได้เกรดดี ๆ แล้วเข้ามหาวิทยาลัยดี ๆ” แต่แท้ที่จริงแล้วชีวิตก็เปรียบเสมือนกับเกม 1 เกม “Life is a game, that we have to play.” ที่เราต้องเล่นจริง การศึกษาก็เช่นกันซึ่งเราต้องลองและเราต้องเล่น

นายทัฬหวิชญ์ ฐิติรัตน์สกุล – นักวิจัย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

มี 3 ข้อในการตอบคำถาม

1. เด็กไทยเรียนเยอะ แต่ได้ผลน้อย คือ ไม่สามารถเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 40-50% ไม่สามารถเอาความรู้ในเรื่องที่เรียนแบบง่าย ๆ ไปใช้ได้จริง
2. ความรู้มีหมดอายุ ถ้าสอนเนื้อหาเก่า ไม่ตอบโจทย์อนาคต จากบทความของหนังสือ The Half Life of Facts แสดงให้เห็นว่าความรู้มีวันหมดอายุอย่างไร เช่น ฟิสิกส์ 15 ปี คณิต-เศรษฐศาสตร์ 10 ปี ประวัติศาสตร์ 5 ปี โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเรียกร้องให้คนต้องมีสตรณะใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมที่มีความปั่นป่วนทางเทคโนโลยี แรงงานไทย 8.3 ล้านคนที่จะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์ ดังนั้นจะต้องสร้างประชากรที่มี 3H (Head- มีสมองในเชิงสร้างสรรค์ Heart- มีความเข้าใจในการทำงาน ใช้ใจในการทำงาน Hand- งานที่ต้องลงมือทำด้วยตนเอง) เป็นต้น การเรียนที่ไม่หมดอายุ คือ การเรียนที่นำความรู้ในแต่ละด้านมาประกอบกันแล้วไปแก้ปัญหา
3. สุขภาวะของระบบการศึกษาไทยมีปัญหา โดยเฉพาะในช่วง Covid 19 คือ นักเรียนต้องเรียนออนไลน์ ปัญหาที่เกิดเวลาเรียนลดลง การเรียนไม่ต่อเนื่อง เด็กมากมายไม่มีอุปกรณ์ในการเรียนออนไลน์

สรุป ถ้าไม่ปรับการสอนใหม่ การศึกษาขั้นพื้นฐานเรียนแค่นี้ก็ไม่พอ

ประเด็นที่ 2 : ในมุมมองและประสบการณ์ของแต่ละท่าน ถ้าจะทำตามในสิ่งที่วิทยากรพูดในช่วงต้น ข้อเสนอเชิงนโยบายที่อยากจะฝากไว้กับทางกระทรวงศึกษาธิการคืออะไร และข้อเสนอในการปรับเปลี่ยนการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ดร.ชัยยศ อิ่มสุวรรณ์ – อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

1. ต้องมีการตั้งวงในการเสวนาไม่ว่าจะเป็นมิติในเรื่องของเนื้อหา และในมิติของเรื่องสมรรถนะ อะไรคือความจำเป็นที่คนในอนาคตจะต้องเรียน บางทีเราคิดกันเองว่าสิ่งนี้ผู้เรียนจะต้องเรียน แต่ถ้ามีการพูดคุยทบทวนกันก็จะมีเปลี่ยนแปลง และสิ่งที่ต้องพูดคุยคืออะไรคือความต้องการของประเทศ อะไรคือความต้องการของสากล และอะไรคือความต้องการของผู้เรียน
2. หาวิธีคุยกับครูผู้สอนให้รู้เรื่อง ครูผู้สอนจึงไม่เข้าใจ ดังนั้น ครูจึงสอนไปตามหนังสือ จับตัวหลักสูตรแต่ไม่ได้เปิดอ่านและทำความเข้าใจหลักสูตร แต่แท้จริงแล้วไม่ใช่เพียงการสอนในห้องเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนนั้นต้องเป็นกระบวนการทั้งโรงเรียน บรรยากาศของโรงเรียนเป็นบรรยากาศแห่งการหล่อหลอมให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นวิชาการตักอาหารให้เพื่อน วิชาบริการชุมชน วิชาทำความสะอาดโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งสิ่งนี้ควรรวมอยู่ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งระบบในโรงเรียน การยกตัวอย่างนี้ อาจจะไม่ต้องเรียนวิชาการงานในห้องเรียน ปรับทั้งระบบ ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน โรงเรียน ต้องพูดคุยกันแล้วจะมีความสุขในการจัดการศึกษา และผู้เรียนก็มีความสุขมากยิ่งขึ้น

นางสาวโยโกะ เทรูยา – ผู้แทนบริษัท สตาร์ฟิชเอ็ดดูเคชั่น โซเชียล เอ็นเทไพรส์ จำกัด

1. การพูดถึงทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้พูดถึงเยอะมาก แต่ยังอยู่ในเพียงกระดาษยังไม่ได้เข้าสู่การจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง การศึกษาขั้นพื้นฐานควรจัดให้เด็กมีทักษะของศตวรรษที่ 21 การเรียนการสอนในห้องเรียนควรมีการบูรณาการวิชาความรู้กับชีวิตจริง เพื่อที่เด็กจะได้รู้ว่ามีคุณค่ากับชีวิตจริง ๆ หรือสิ่งใดที่เรียนไปแล้วไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และเมื่อได้เรียนรู้ได้ลงมือทำการเรียนรู้นั้นจะมีความหมาย มีคุณค่ากับชีวิตจริง ๆ ของผู้เรียน จนเกิดเป็นสมรรถนะของผู้เรียน ซึ่งสมรรถนะก็จะเกี่ยวข้องกับ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณค่า เมื่อมีคุณค่าก็มีความหมายต่อตนเอง ชุมชน และสังคม
2. ช่วยเหลือคุณครูในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน ให้สร้างห้องเรียน Active Learning, Design Thinking ให้มีแบบที่ง่าย ๆ ที่เมื่อนักเรียนได้เรียนแล้วสามารถสะท้อนผลงานของตนเองได้ อยากให้นักเรียนเป็นเช่นใดครูก็ต้องมีโอกาสดังนั้นด้วย กระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ทางโรงเรียนจะต้องช่วยสนับสนุนให้คุณครูได้ติดต่ออาจารย์ต่าง ๆ เหล่านี้ และเมื่อครูมีความเชื่อมั่นว่าอาจารย์ต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อนำไปสอนแล้ว

มีคุณค่ากับชีวิตของครู ครูก็เปิดพื้นที่และเปิดโอกาสสำคัญให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้เช่นนั้นด้วย เช่น มี 100 ทฤษฎี แต่ให้เลือกเพียง 1-2 ทฤษฎีแล้วให้ครูผู้สอนใช้จริงในห้องเรียน สัก 1-2 ปีในการจัดการเรียนการสอน มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

3. ควรบอกเด็กว่าสิ่งที่นักเรียน เรียนอยู่นั้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างไร และใช้ในช่วงเวลาไหน กับ การประกอบอาชีพอะไรพร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบด้วย เช่น คณิตศาสตร์ ต้องสอนว่าเนื้อหาไปใช้ได้ อย่างไร หลักสูตรสมรรถนะ ให้ List สิ่งที่ต้องรู้ออกมา และหาหรือกันภายในห้องเรียน บุณารายวิชาต่าง ๆ อย่างไร เมื่อสิ้นปีการศึกษาให้ดูการประเมินตามสมรรถนะ เมื่อสอนไปแล้วก็ให้ list เอาไว้ว่าสอนแล้ว และเราจะรู้ว่ามีวิชาไหนที่ไม่สามารถบูรณาการได้ ก็สามารถสอนเพิ่มเติมลงไปได้

นายทศพรวิษณุ จิตติรัตนสกุล – นักวิจัย สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

ข้อเสนอแนะนี้ได้มาจากโรงเรียนที่ได้มาจากการงานวิจัย ที่ได้ถอดบทเรียนจากโรงเรียนที่เปลี่ยนแปลงหลักสูตรจริง ๆ จาก “โรงเรียนนวัตกรรม จ.ระยอง” ซึ่งในการปรับนั้นจะต้องปรับทั้งระบบ

คือ เสนอการติดกระดุม 6 เม็ด

- ปรับหลักสูตรใหม่
- พัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อม
- ปรับระบบการพัฒนาบุคลากร วิธีการปรับการประเมินวิทยฐานะ
- ปรับความยืดหยุ่นของหนังสือ
- ปรับระบบการวัดและประเมินผล
- ปรับระบบการประกันคุณภาพทั้งภายใน-ภายนอก ให้มีความสอดคล้อง

เมื่อต้องการอยากจะทำพัฒนา ก็ต้องให้อิสระให้การลอง แต่การจะติดกระดุม 6 เม็ด นั้นจะต้อง รู้ก่อนติด ติดให้ถูก และติดให้ครบ

นายณพล จิ่งสำราญ – นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปรับหลักสูตรให้ก้าวทันโลก เด็กไปไกล แต่ครูยังอยู่กับที่ บางที Google เข้าถึงได้ง่ายมากขึ้น โดยครูก็ต้องเปิดใจ เปิดกว้างให้ห้องเรียนเป็นห้องเรียนของนักเรียนมากยิ่งขึ้น อยากให้คืนครูให้กับห้องเรียน ไม่อยากให้ครูถูกดึงออกจากห้องเรียนไปทำงานอื่น ๆ เพราะถ้าครูเตรียมตัวมาดี แต่งานหรือภาระหน้าที่ต่าง ๆ ดึงตัวครูออกไปนอกห้องเรียนการปฏิสัมพันธ์ในเรื่องของครูกับเด็กก็จะมีเพิ่มมากขึ้น สิ่งที่พบว่าในห้องเรียนนั้นมันไม่ตอบโจทย์ตามตัวชีวิต การเรียนการสอนในห้องเรียนนั้น ไปไม่ถึงตัวชีวิตจริง ๆ

ในเรื่องของระเบียบวินัยในโรงเรียนอยากให้มีการเปิดใจยอมรับนักเรียนมากยิ่งขึ้น ให้นักเรียนช่วยในการกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ภายในห้องเรียน

ว่าที่ร้อยเอก ศาคร กิ่งจันทร์ รองศึกษาธิการจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ทบทวนการให้ความรู้ และสิ่งที่เขาควรรู้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ ๆ ต่อการเรียนรู้ในช่วงศตวรรษที่ 21 เปิดใจยอมรับเปลี่ยนแปลง มีการประเมินนักเรียนในเบื้องต้น และจัดระดับความรู้ให้มีความแตกต่างออกไป

ทบทวนการสอนโดยการพูดคุยกันมากขึ้น ว่าวิชาใดสำคัญมากน้อยเพียงใด ไม่ใช่ทุก ๆ วิชานั้นสำคัญทั้งหมด แต่การสอนนั้นต้องสนใจเด็กมีประสบการณ์ เต็มเต็มในสิ่งที่ไม่รู้ อยากเห็นการศึกษาขั้นพื้นฐานส่งเสริมให้คิดเป็น โดยเป็นเหมือนการให้หัวเชื้อและเด็กสามารถไปต่อยอดได้ด้วยตนเอง